

[Boertmann.]

allerede sagt, at vi ikke vil medvirke til forringelser på dette område, men at vi gerne vil medvirke til ethvert forsøg på at forhindre nedskæringer af børnetilskuddene; hvis ikke regeringens forringelsesforslag bliver vedtaget, er det muligt, at et borgerligt flertal gennemfører en endnu større nedskæring af børnetilskuddene. Det siger sig selv, at det vil vi heller ikke være med til. Som situationen er, vil vi hverken stemme for eller imod regeringens forslag.

Men når situationen overhovedet kan opstå, skyldes det i høj grad, at regeringen og socialdemokratiet har placeret sig som gidsel for de borgerlige partiers politik. Regeringen indledte med at gøre det beskidte arbejde for de borgerlige ved at gribe ind i overenskomstforhandlingerne og sætte forhandlings- og aktionsretten ud af kraft. Dernæst gennemfører den i skøn forening med de borgerlige huslejeforhøjelser for de selv samme grupper, hvis realløn og pension allerede var forringet gennem overgreb i overenskomstsituationen. Derefter giver den en lang række indrømmelser til de borgerlige partier vedrørende afgiftsforhøjelser og sociale besparelser. Man kan spørge: hvad bliver det næste, socialdemokratiet lægger ryg til?

Dernæst har jeg et svar til hr. Freddy Madsen, som kommenterede vores spørgsmål i første runde. DKP har stillet mere end 130 ændringsforslag, strækkende sig fra nogle få tusinde kroner op til næsten 10 mia kr. Mange af disse ændringsforslag har vi sagt vi kan stemme for, men det er ikke nogen tilfældighed, at vi ikke selv har stillet dem. Vi har fået bekræftet af hr. Freddy Madsen nu, at med de ændringer, som DKP har foreslået, ville man have fået en finanslov, som tilfredsstiller DKP. Hr. Freddy Madsen udtrykte det ved, at man opfattede vedtagelsen af disse ændringsforslag som et principielt alternativ til finansloven, som den ser ud, når den er vedtaget. Det er imidlertid ikke VS' opfattelse, at det er et principielt alternativ: finansloven er stadig et udtryk for den borgerlige stats funktion, om end fordelingen ændres, og de næsten 150 forslag — 135 er det vist — er jo udtryk for en vilkårlighed, som kan bibringe illusioner. DKP har ønsket at få regnestykket til at gå op, som det jo er god tone herinde. Men det

er ikke et socialistisk partis opgave at få den borgerlige stats budget og regnskab til at gå op, og VS vil uden blusel stemme for en lang række udgifter, f. eks. på det sociale og det uddannelsesmæssige område, uden af den grund at føle sig forpligtet til at sikre, at der også er dækning for alt det, som vi ikke har interesse i.

DKPs egne forslag indebærer merudgifter på godt 17 mia kr. Ved besparelser og øgede skatter anviser man til gengæld knap 20 mia kr. Så har man overholdt spillets regler på papiret, men man har samtidig forladt den politiske virkelighed og tilsløret den borgerlige stats funktion, tilsløret magtforholdene, skabt falske forestillinger om folketingets rolle og muligheder.

For hvordan skaffer man dækning? Når man har aflivet militær og alle andre vederstyggeligheder og stadig mangler over 10 mia kr., siger man simpelt hen: dem skaffer vi ved at forøge skatterne; vi fordobler simpelt hen selskabsbeskatningen, og vi beskatter de sagnomspundne 19 mia kr. sorte penge.

Nu vel, vi vil også godt være med til at bekæmpe spekulationsgevinster, profitindtægter og sorte penge, men vil DKP virkelig have arbejderne til at tro, at det udelukkende er et spørgsmål om folketingets gode vilje, vil man foregive, at den sag er klar, blot mindst 90 rejser sig her i salen på det rette tidspunkt? Skal vi have en sådan tillid til kapitalens samfundssind, at vi regner med, den blot vil sige: det var da ærgerligt, så må vi vist til at betale de godt 10 mia kr., uden et øjeblik at spekulere på obstruktion, kapitalflugt og andre manøvrer, som folketinget har vist sig fuldstændig magtesløst over for.

Vi mener, at DKPs forslag er et udtryk for god vilje, men det kan ikke nytte noget at lade den gode vilje løbe af med sig. Man må bestræbe sig på ikke at være med til at opbygge illusioner, selv om det kan være svært, når man er placeret herinde — det vil vi godt erkende.

Glistrup (FP):

Over for hr. Lysholt Hansens bemærkninger vil jeg fremhæve, at der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at fremskridtspartiet er særdeles taknemligt over for konkret kritik, selvfølgelig navnlig når kritik-